

maa indrømme, at det er naturligt at holde saadanne forskelligartede Udgifter hver for sig. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det ikke altid er sket; det er hændet tidligere, at naar der i et foregaaende Aar ikke havde været nogen af denne Slags ikke egentlig militære Udgifter paa Budgettet, har man ved Behandlingen af det paafølgende Aars Finanslov regnet slike Udgifter med til Forsvarsudgifterne og altsaa benyttet dem til Indskrænkning af de egentlige Militærundergifter; hvorimod man, maarsk dog paa den sidste Finanslov havde været saadanne Poster, der ikke egentlig vedrørte Forsvarssagen ved Behandlingen af den foreliggende Finanslov, trak dem fra, naar Budgettet skulde sammenlignes med det foregaaende, og det er det, den ærede Ordfører har gjort i Aar. Det kommer altsaa an paa, hvilken Betragtning maade der gøres gældende. Man er undertiden gaaet til at regne hele den ikke egentlig militære Udgift med i den samlede Sum, og man har undertiden beregnet den med dens halve Beløb; hvis man regnede hele Udgiften fra i Fjor med, er der i Aar blevet bevilget 779,000 Kr. *mindre* end i Fjor, og hvis man, som man ogsaa tidligere har gjort, regner med Halvdelen, er der foreslaaet saadan noget som 390,000 Kr. *mindre*. Selv om man imidlertid accepterer den ærede Ordførers Betragtning, at der er bevilget 1000 Kr. *mere*, er der alligevel ikke Tvivl om, at vort Forsvarsvæsen er stillet væsentlig værre i Aar end i Fjor. Jeg har sagt før — jeg tror i Fjor — at en enkelt, „barberet Puddel“ kan det naturligvis være meget kedeligt at skulle finde sig i, men saa forskrækkelig megen Fortræd gør det ikke, forudsat, at man ikke netop har det Uheld, at en Kalamitet indtræffer i en nær Fremtid. Men helt anderledes bliver Forholdet, naar man faktisk Aar for Aar beskærer Budgettet ned til det mindst mulige, thi saa bliver Følgen, hvad man jo er godt i Gang med, at alt forfalder og ikke uden store Ofre kan oprettes, naar man maatte finde sig foranlediget til endelig at ville gøre det forsømte godt igen. Det er for nogle Aar siden sagt af særlig sagkyndige, at med saadan noget som 500,000 Kr. om Aaret vilde man kunne bestride de egentlig militære Udgifter paa det til Krigsministeriet hørende Afsnit af § 26, naturligvis forudsat, at der ikke indtræffer særlige ekstraordinære Udgifter som til Fodfolkets Forsyning med ny Vaaben, nyt Feltartilleriemateriel osv., thi saa vilde det ikke kunne

forslaa, men under almindelige Forhold vilde en aarlig Bevilling af 500,000 Kr. være passende. Dette Tal slaar neppe til længere, idet Materialernes Pris, Arbejdsløn osv. er stegen, medens Vaabnene ere blevne mere og mere komplicerede og kostbare, og dertil kommer, at det kun er under Forudsætning af, at den omtalte Sum bevilges regelmæssigt hvert Aar, at den kunde være tilstrækkelig; naar Vedligeholdelsen har været forsømt i længere Tid, følger det af sig selv, at man for at faa de forskellige Krav fyldestgjorte, maatte bevilge en adskilligt større Sum, før man atter kunde komme ned til den normale halve Million. Hvis vi nu ikke destomindre gaa ud fra disse 500,000 Kr. som Normaludgiften, er det, der er sket, dette, at der i Fjor er bevilget ca. 300,000 Kr. mindre og i Aar 299,000 Kr. mindre end nødvendigt, men det er jo ikke en *Fremgang* af 1,000 Kr. i Aar, men en *Tilbagegang* af 299,000 Kr.; det kan ikke bestrides. Det, at man i Aar bevilger paa det nærmeste det samme utilstrækkelige Beløb som i Fjor, betyder en yderligere Fortsættelse af Tilbagegangen. Forholdet er ganske det samme, som hvis jeg har et Hus, til hvis Vedligeholdelse der aarlig behøves 300 Kr., og jeg et Aar ikke kan faa disse 300 Kr. til dets Vedligeholdelse, faar jeg næste Aar 299 Kr. for lidt, saa kommer jeg i alt 599 Kr. tilkort og gaar ikke 1 Krone frem. Jeg skal ikke fortsætte disse Betragtninger videre; jeg ved meget godt, at alt, hvad der hedder saglig Forhandling om militære Spørgsmaal er ret haabløs her. Flertallet fastholder haardnakket den Stilling, det har indtaget, og siger: Vi ville ikke tale nærmere om disse Ting under de nuværende politiske Forhold, og over for den Stilling ere vi magtesløse, thi vi raade ikke for at lave ny politiske Situationer.

Medens Flertallets Stilling saaledes som sagt desværre maa siges at være uforandret, er, saa vidt jeg skønner, det største Mindretals Stilling, ligeledes desværre, ikke saa ganske lidt forandret. Jeg skal tilde mig nærmere at paavise dette, thi over for dette Mindretal har man vel Lov til at tale sagligt; det afviser vel ikke uden videre en Betragtning fra et sagligt Synspunkt. Mindretallet bestaaende af de ærede Medlemmer for Frederiksborg (Dinesen) og Odense (Scavenius) — jeg beklager at det sidstnævnte ærede Medlem er fraværende, da han særlig repræsenterer Forsvarstanken i Finansudvalget — har i Aar foreslaaet at nedsætte Summen til Anskaffelse af Positionsskyts med Ammuni-